

Psalm 31

- 1 *Voor de verduurder.
Deun.
Van David.*
- 2 In Jou, Wezer, schuil ik,
niet wil ik mij schamen voor eeuwig,
in jouw bewaring laat mij ontglippen.
- 3 Neig naar mij jouw oor,
red mij snel.
Wees mij tot rots van mijn verweer,
tot burchthuis van mijn bevrijding.
- 4 Ja, mijn klif en mijn burcht ben Jij
en omwille van jouw naam leid Jij mij en loods Jij mij.
- 5 Trek Jij mij uit het net dat zij mij verstopten,
ja, Jij bent mijn wering.
- 6 In jouw hand kommer ik mijn tocht,
Jij koopt mij af, Wezer, Machtige hecht.
- 7 Ik schuw wie bij waanlucht waken
en ik veilig mij bij Wezer.
- 8 Juichen zal ik en mij verheugen in jouw gunst,
Jij die mijn gebogenheid ziet,
de benauwingen van mijn ziel voelt
- 9 en mij niet in de hand van de vijand sluit,
mijn voet in de breedte stelt.
- 10 Begenadig mij, Wezer, ja, benauwd ben ik,
flets van grieving mijn ogen, mijn ziel en mijn buik.
- 11 Ja, mijn leven eindt in droefheid
en mijn jaren in klagen.
In verwinging struikelt mijn kracht
en flets is mijn gebeente.
- 12 Voor al mijn benauwers wees ik hoon
en voor mij omwonenden uitermate
en beving voor wie mij voelen,
wie mij buiten zien waggelen weg van mij.
- 13 Vergeten als een dode uit het hart
wees ik als een sneuvelend vat.

- 14 Ja, ik hoor het gefluister van velen,
vreselijk mij omringend.
Wijl zij vemen tegen mij bijeen,
zijn zij van plan mijn ziel te nemen.
- 15 En ik veilig mij bij Jou, Wezer,
ik zeg: 'Mijn Machtige Jij.'
- 16 In jouw hand zijn mijn tijden,
red mij uit de hand van mijn vijand en mijn vervolger.
- 17 Laat lichten jouw gelaat over jouw knecht,
bevrijd mij in jouw gunst.
- 18 Wezer, niet wil ik mij schamen,
ja, ik roep Jou.
Schamen zich de doemenden,
verstillen in de woestenij,
- 19 verstommen lippen die bedriegen,
sprekend over een bewarende,
verwrikt van trotse verguizing.
- 20 Hoe veel jouw goed
dat Jij koestert voor wie Jou schromen,
Jij wrocht voor wie schuilen in Jou
aardelingzonen beduidend.
- 21 Jij verbergt ze in het verborgene van jouw gelaat
bij de bende van mannen,
Jij koestert ze in de hut
bij de strijd van tongen.
- 22 Gezegend Wezer,
ja, zonderbaar is mij zijn gunst in een benarde stad.
- 23 En ik in mijn deinzen zei:
'Weggehakt ben ik uit jouw ogen beduidend.'
Maar Jij hoorde mijn vergenadigende stem
in mijn kreunen om Jou.
- 24 Verknocht je met Wezer, al zijn gunstelingen,
Wezer die de hechten behoedt
en overigens vernoegt wie trots maakt.
- 25 Stevig je en stoer zij jullie hart,
al wie Wezer wachten.